

DETEKTIVAFDELNINGEN.

Hil. 4
118

Rapport.

396 B D. 2

Lör-dagen den 13 juni

1914.

Ang.

SELIN, Lars Axel.

Natten emellan torsdagen den 30 nästlidne april och fredagen den 1 ~~inne-~~varande maj klockan 1,10 blef konstapel n:o 125 Per Emanuel Olofsson under det han iklädd uniform och i tjänsteutöfning uppehållit sig i korsningen af Horns- och Torkelknutsonsgatorna omkullstött af droskaautomobilen A 989, som vid tillfället fördes af droskauffören n:o 798 Lars Axel Selin Hornsgatan österut, därvid Olofsson erhållit så svåra skador i hufvudet, att han blifvit liggande sanslös på platsen, hvarjämte konstapelns påhafda kläder blifvit söndertrasade och nedblodade.

Omedelbart efter det olyckan inträffat, hade Olofsson af konstapel n:o 117 Anders Brask, som tillkommit, med biträde af civila personer i den förenämnda automobilen A 989 i sanslöst tillstånd förts till Maria sjukhus, där han togs för vård.

Selin hade därefter af konstapel Brask införts å andra polisdistriktets station, hvarefter Selin sedermera öfverlämnades till detektivafdelningen.

Å detektivstationen hörd af öfverkonstapeln Filip He-
gardt i närvaro af detektivkonstaplarna Johan Evald Anders-
son och Karl Vilhelm Grandell, har Selin i saken berättat
följande:

I februari månad 1912 hade Selin erhållit anställ-
ning å grosshandlanden Klas Camitz automobil-reparations-
verkstad i huset n:o 85 Döbelnsgatan, där Selin arbetat och
biträdt med smärre reparationer å automobiler, och samtidigt
härmed hade Selin äfven lärt sig att föra automobil. Däref-
ter hade Selin profkört för professor Lundholm här i staden,
hvilken för Selin utfärdat chaufförbevis. Sedermera hade Se-
lin mönstrat och antagits som droskkusk, hvarefter han sedan
den 6 maj 1912 fört automobil i allmän trafik. Under hela den-
na tid har Selin kört droskautomobilen A 989 och, efter det
automobilen inköpts af åkaren Fritz Åkesson, boende i huset
n:o 67 Frejgatan, har Selin varit anställd hos denne sedan
den 15 april 1913.

Torsdagen den 30 nästlidne april klockan $\frac{1}{2}$ 5 tiden ef-
termiddagen hade Selin begifvit sig till garaget i n:o 24
Hagagatan, för att med automobilen ifråga under kvällen och
den påföljande natten verkställa körningar här i staden. Ef-
ter det automobilen gjorts i ordning, hade Selin kört från
garaget klockan $\frac{1}{2}$ 6 tiden, hvarefter han verkställt 23 kör-
ningar till olika platser. Vid $\frac{1}{2}$ 1 tiden på natten hade Selin
erhållit körning för 3 personer till Tellusborg i Brännkyr-
ka församling, och på återvägen därifrån hade han blifvit
anmodad att för polisens räkning köra en person från polis-
stationen vid Årstadal, till Maria polisstation här i staden.
När denna senare körning verkställdes, hade klockan varit
några minuter före 1, och hade Selin därefter fått körning
för en poliskonstapel till Pålsundsgatan n:o 6. Efter det
Selin fått betalt för körningen, hade han kört till drosk-
stationen å Ringvägen vid Hornsgatan, där han fyllt på vat-
ten i kylarn. Härefter hade Selin, sedan han uppehållit sig
i droskstationen omkring 5 å 6 minuters tid, kört Hornsgatan

österut, eller i riktning mot Slussen, därvid Selin framfört
automobilens i vänstra spårvägsspåret med en beräknad hastig-
het af 20 kilometer i timmen. Han hade reglerat farten med
3:dje växeln, men ej kört fort, enär Selin tänkte få körning
för någon person under vägen. Å gatan hade Selin icke märkt
några åkande eller gående förrän han kommit ungefär midtför
huset n:o 74 Hornsgatan, men här hade han mött en automobil
med elektriskt ljus, hvilken kört västerut i det andra spår-
vägsspåret. Af skenet från lyktorna på denna automobil hade
Selin bländats, så att han icke kunnat se något längre af-
stånd framför sig. Ungefär samtidigt härmed hade Selin i
spårvägsspåret ungefär rakt framför högra lyktan på den au-
tomobil han fört, fått se nedre kroppsdelens af en poliskon-
stapel på 3 à 4 meters afstånd, därvid konstapeln stått med
ryggen vänd mot automobilens. Selin som insåg, att fara var
å färde, hade styrt automobilens omkring en half meter åt
vänster, för att komma förbi konstapeln, men hade detta ic-
ke varit tillräckligt, utan hade automobilens högra främre
stänkekärm stött till konstapeln bakifrån. Af stöten och
farten hade konstapeln ryckts med och snurrat omkring ett
halft hvarf, med ansiktet vändt från automobilens, och där-
efter fallit bakåt mot automobilens förarskydd samt sedan
slagit hufvudet mot automobilens bromsspak, hvarefter han
fallit utåt gatan med hufvudet, och blifvit liggande i sned
riktning öfver spårvägsspåren. Då konstapeln stött emot mes-
singsstången till förarskyddet, i hvilken glasrutan är fäs-
tad, hade denna gått sönder. När Selin såg att han icke kun-
de komma förbi konstapeln, hade han bromsat in så hastigt
som möjligt, men hade han icke kunnat stanna på kortare af-
stånd än omkring 6 meter. Därefter hade Selin stigit ur au-
tomobilens och gått till den plats, där konstapeln låg, till
utseendet medvetslös och blodig i ansiktet. Han hade därpå
kört fram med automobilens och, efter det en polisman kommit
till platsen, hade den skadade upptagits och forslats till
Maria sjukhus.

Vidare har Selin uppgifvit, att han icke gifvit någon signal, enär han icke märkt konstapeln förrän på 3 à 4 meters afstånd, och hade Selin då sökt afvärja faran genom att styra till vänster, hvilket emellertid icke lyckats.

Selin har vidare uppgifvit, att han vid tillfället varit alldeles nykter, och hade han icke heller varit uttröttad, hvarjämte väglaget varit bra. Såsom orsak till olyckan ville Selin emellertid framhålla, att denna uteslutande vållats där-af, att Selin, såsom förut nämnts, bländats af skenet från den mötande automobilen, så att han icke varnat konstapeln förrän han var alldeles inpå honom, hvarjämte det varit skumt på platsen till följd där-af, att ^{ett} del af gatulykterna voro släckta.

Följande personer hafva i saken blifvit hörda och berättat följande:

Konstapeln n:o 117 Anders Brask.

Han hade torsdagen den 30 sistlidne april haft patrulleringstjänst på Hornsgatan klockan mellan 9 - 1 på kvällen, och utanför huset n:o 53 Hornsgatan aflösts af konstapeln n:o 125 Olofsson. När Brask kommit in å polisstationen och uppehållit sig därstädes några minuter till följd där-af, att han hade tur till vakttjänst, hade en okänd mansperson kommit in å polisstationen och meddelat, att det var en polis-konstapel, som blifvit öfverkörd af en bil på Hornsgatan vid Torkelknutsonsgatan, samt låg afsvimmad därstädes. Efter det Brask om- talat förhållandet för jourhavande öfverkonstapeln Oskar Öberg, hade han genast medföljt mannen till platsen. Drosk-automobilen A 989, hvilken förts af förenämnde Selin, hade då varit stående å Hornsgatan utanför restaurant Södern, vänd västerut, därvid en folksamling på ett 20 - 30 tal personer uppehållit sig omkring automobilen. Två personer, hvilka be- funnits vara handelsbiträdet Johan Bernhard Lundström och elektrikern Sven Erik Pettersson, hade på hvar sin sida hållit i konstapeln Olofsson och varit i färd med att lyfta upp Olofsson i automobilen. Brask hade äfven genast fattat tag i Olofsson

son, hvarefter de med förenade krafter fått upp honom i åkdonet. Olofsson hade då varit medvetslös, samt blodig i ansiktet och hufvudet, hvarjämte på gatan intill automobilen äfven synts en blodpöl. Sedan Olofsson införts å Maria sjukhus och lagts på golfvet i mottagningsrummet, hade han jämrat sig och stönat, äfvensom hostat. När Olofsson därefter vid ett tillfälle slagit upp ögonen, hade Brask frågat honom, "känner du igen mig", därtill Olofsson med matt röst svarat "ja." Å automobilens bromsspak hade Brask sett, att det funnits blodspår, och hade Olofsson tydligen stött emot öfre ändan ^{med} hufvudet, enär blodet runnit nedåt utefter bromsspaken.

Svarfvaren Johan Ludvig Larsson, boende n:o 30 A Rosenlundsgatan, $\frac{1}{2}$ trappa upp.

Han hade natten till den 1 nästlidne maj klockan 1-tiden kommit gående Hornsgatan västerut, eller i riktning mot tullen. Då Larsson befunnit sig midtför huset n:o 41 Hornsgatan, hade en automobil med skarpa strålkastare, kört förbi honom västerut, därvid den framförts i vänstra spårvägsspåret. Af skenet från automobilens lyktor hade Larsson sett konstapeln Olofsson, hvilken varit stående midt i körbanan, vändt österut, och befunnit sig ungefär midtför huset n:o 74 Hornsgatan. Samtidigt härmed hade en annan automobil kommit körande österut, troligen i högra eller det norra spårvägsspåret, därvid konstapeln Olofsson tagit något steg åt norra sidan och något bakåt, tydligen för att stiga åt sidan för den automobil, som kommit körande från Slussen. Den mot Slussen kommande automobilen hade nu kört emot konstapeln, så att han fallit omkull och blifvit liggande på gatan. Huruvida chauffören gjort någonting för att komma förbi konstapeln och afvärja faran, hade Larsson icke lagt märke till, men automobilen hade svängts åt vänster sida af körbanan. Om automobilerne mötts på den plats, där konstapeln ^{blef} omkullkörd, hade Larsson icke heller lagt närmare märke till, men höll för troligt, att den från Slussen kommande automobilen hun-

nit förbi konstapeln, då olyckan timat.

Larsson har vidare på fråga förklarad, att han icke kunde yttra sig om, huruvida den automobil, som kört omkull konstapeln, framförts med för stor hastighet.

Järnsvarfvaren Viktor Artur Wirtanen, boende n:o 4 Nytorget, 2 trappor upp hos Svedin.

Han hade natten till den 1 maj klockan något öfver ett, kommit gående Hornsgatan österut på vänstra trottoaren, och då Wirtanen befunnit sig vid Torkel Knutssonsgatan, hade han varseblifvit en poliskonstapel, förenämnde Olofsson, hvilken stått ungefär midt i gatukorsningen, med ryggen vänd mot väster. En automobil, A 989, hade nu kommit från Ringvägen och kört mot Slussen, därvid den framförts i vänstra eller norra spårvägsspåret. Konstapeln hade stått något till höger om den väg, som automobilen skulle passera, men då den befunnit sig omkring 5 à 6 meter från konstapeln, hade denne, tydligen för att flytta sig undan för en österifrån kommande automobil, mot hvilken konstapeln haft sin uppmärksamhet, tagit minst ett par steg norrut, så att han kommit i vägen för automobilen A 989, som förts mot Slussen. Då konstapeln förflyttat sig, hade han samtidigt vändt ansiktet söderut, och omedelbart därpå ^{hade} han af automobilens främre del, antingen af högra stänkskärmen eller hjulet, tillfogats en stöt, så att han fallit omkull och blifvit liggande på gatan, med hufvudet nästan rakt ifrån automobilen. Af farten hade konstapeln äfven dragits med ett litet stycke, men om han i fallet först slagit hufvudet mot automobilen, och därefter fallit utåt gatan, hade Wirtanen icke iakttagit. Samtidigt som konstapeln stötts omkull, hade hans påhufva hjälm törnat emot automobilens främre glasruta, som gått sönder. Omedelbart efter det konstapeln fallit omkull, hade han tydligen blifvit öfverkörd af den från Slussen kommande automobilen, hvilket Wirtanen förstätt där-af, att automobilen hoppat upp och ned, liksom hjulen skulle gå öfver något större föremål. Konstapeln, som blifvit

liggande medvetslös på platsen, hade varit blodig i ansiktet, och syntes å gatan jämväl ganska mycket blod. I automobil A 989, som vållat olyckan, hade konstapeln kort därpå af en tillstånds-kommande polisman och civila personer förts från platsen.

På särskild fråga har Wirtanen bestämt förklarat, att om konstapeln stått stilla och icke förflyttat sig, hade olyckan icke inträffat. Den från Slussen kommande automobilen hade icke heller kört så nära, att konstapeln varit tvungen att flytta sig undan för densamma.

Vidare har Wirtanen uppgifvit, att automobilen A 989 kört ganska fort, men visste Wirtanen icke, huruvida densamma framdrifvits med för stor hastighet.

Handelsbiträdet Johan Bernhard Lundström, boende n:o 48 A Högalidsgatan, en trappa upp hos Andersson.

Han hade natten till den 1 nästlidne maj klockan omkring 1,10 i sällskap med elektrikern Sven Erik Pettersson kommit gående Hornsgatan västerut, å vänstra trottoaren. När de befunnit sig i närheten af Torkel Knutssonsgatan, hade Lundström på omkring 50 meters afstånd sett en automobil, som befunnits vara A 989, hvilket körts i norra spårvägsspåret mot Slussen. Konstapeln Olofsson, hvilken Lundström äfven iakttagit, hade befunnit sig ungefär midt i samma spårvägsspår, och vid östra sidan Torkel Knutssonsgatan, med ryggen vänd mot dem. När Lundström och Pettersson voro nästan öfver Torkel Knutssonsgatan, hade han hört att en glasruta klingat sönder i den förenämnda automobilen, och då Lundström sett däråt, hade konstapeln Olofsson fallit omkull och blifvit liggande på gatan. Ungefär samtidigt härmed hade en annan automobil förts Hornsgatan västerut, men denna automobil hade Lundström icke lagt märke till, förrän den stannat en bit från platsen, vid södra sidan af gatan. Automobil A 989 hade äfven, efter det olyckan inträffat, stannat en liten bit från platsen, på motsatta sidan af Hornsgatan. Lundström och Pettersson hade genast sprun-

git fram till konstapeln, hvilken legat nästan framstupa, snedt öfver spårvägsspåren, medvetlös och blodig i ansiktet. Lundström och Pettersson, hvilka kommit först till platsen, hade hjälpts åt att lyfta upp konstapeln Olofsson. Sedan chauffören Selin, som kört automobil A 989, vändt om och fört fram automobil till olycksplatsen, hade Lundström och Pettersson med biträde af en polisman, som tillkommit, lyftat upp Olofsson i automobil, hvarefter han afförts till Maria sjukhus, dit såväl Lundström som Pettersson medföljt. Något närmare om huru vid olyckan tillgått, hade Lundström icke hunnit eller kunnat iakttaga.

På fråga angående den hastighet, hvarmed automobil A 989 framförts, har Lundström uppgifvit, att han tyckt sig förmärka, att chauffören kört med vanlig hastighet eller med den tillåtna farten.

Elektrikern Sven Erik Pettersson, boende n:o 3 Heleborgsgatan, 3 trappor upp.

Han hade vid tid, som Lundström uppgifvit, kommit gående i sällskap med denne Hornsgatan västerut å södra gångbanan. När de befunnit sig i korsningen af sagde gata och Torkel Knutssonsgatan, hade Pettersson sett konstapeln Olofsson, som han förut kände, hvilken var stående i gatukorsningen, med ryggen vänd mot dem och uppmärksamheten riktad nedåt Uppfartsvägen. Sedan Pettersson därefter gått några steg och var nästan öfver Torkel Knutssonsgatan, hade han hört att det klingat till, samt att en glasruta gått sönder i den riktning konstapeln stod. Med anledning häraf hade Pettersson sett däråt och iakttagit en automobil, som kommit från Slussen och kört förbi dem, men stannat några meter framåt vid trottoaren på södra sidan af gatan. Samtidigt härmed hade äfven en annan automobil kört mot Slussen, hvilken senare automobil också stannat då den kommit omkring 6 eller 7 meter förbi den plats, där konstapeln uppehållit sig, därvid den stått i sned riktning mot trottoaren. Konstapeln Olofsson hade då varit liggande i spårvägsspåren, medvetlös och blodig i ansiktet. Något närmare huru vid

olyckan tillgått, hade Pettersson icke hunnit uppfatta eller iakttaga, enär det hela endast varit ett ögonblicks verk. Efteråt hade Pettersson emellertid af det läge automobilerna hade, förstått, att det varit den automobil som förts i riktning mot Slussen, som vållat olyckan. Med hvilken hastighet automobilen framförts, hade Pettersson icke hunnit iakttaga.

Guldsmedsarbetaren Erik Artur Nilsson, boende n:o 9 B. Västgötagatan, 2 trappor upp hos föräldrarna.

Han hade natten till fredagen den 14 maj klockan omkring 1,15 i sällskap med måleriarbetaren Karl Linus Törnkvist kommit gående Hornsgatan västerut, på högra eller norra gångbanan. Då de befunnit sig ungefär 50 eller 60 meter öster om Torkel Knutssonsgatan, hade Nilsson sett tvenne automobiler, af hvilka den ena kört västerut, på vänstra sidan af gatan, och den andra automobilen tyckte Nilsson kom Torkel Knutssonsgatan söderifrån och svängde in på Hornsgatan mot Slussen. Alldeles som automobilerna körde förbi hvarandra, hörde Nilsson att en glasruta i någon af bilerna gick sönder, enär det skramlade till. När automobilerna något skilts åt, hade Nilsson iakttagit en poliskonstapel ungefär midt i gatan mellan automobilerna, hvilken fick en knuff, så att han föll omkull och blef liggande på gatan öfver spårvägsspåren. Nilsson kunde icke närmare iakttaga huru det tillgick, men fick den uppfattningen, att olyckan vållats af den automobil, som framförts mot Slussen. Nilsson och Törnkvist hade nu skyndat fram och kommit till platsen ungefär samtidigt som flera andra personer, därvid de funnit konstapeln liggande på sin vänstra sida, snedt öfver spårvägsspåren, medvetslös och blodig i hufvudet. Båda automobilerna hade då stannat, och den automobil, som stött omkull konstapeln, hade stått omkring 11 - 12 meter från den plats, där konstapeln låg. Chauffören å denna senare automobil hade därefter vändt om och kört fram till platsen, hvarefter den skadade konstapeln af civila personer och en

tillstädeskommande polisman lyftats upp i automobilen och förts därifrån.

Måleriarbetaren Karl Linus Törnkvist, boende n:o 5 Reimersholmsgatan, 2 trappor upp.

Natten till fredagen den 1 maj klockan omkring 1,15 hade Törnkvist i sällskap med förenämnde Nilsson kommit gående Hornsgatan västerut på norra gångbanan. Då de befunnits sig strax öster om Torkel Knutssonsgatan, hade Törnkvist sett ⁴venne automobiler, af hvilka den ena framförts Hornsgatan österut, och den andra västerut, därvid de mötts ungefär i sagde gatukorsning. Samtidigt härmed hade Törnkvist hört att en glasruta i någon af automobilerna gått sönder, och då åkdonen något skilt sig åt, hade han äfven iakttagit en poliskonstapel ungefär midt i gatan mellan automobilerna. Af den österut gående automobilens främre del hade konstapeln erhållit en stöt, så att han fallit omkull och blifvit liggande på platsen. När Törnkvist och Nilsson hunnit fram till konstapeln, låg denne medvetslös på gatan, och syntes blodig i hufvudet. Något närmare huru vid olyckan tillgått, hade Törnkvist icke hunnit iakttaga.

Nilsson och Törnkvist hafva på fråga förklarats, att de icke iakttagit, huruvida automobilen A 989, hvilken vållat olyckan, framdrifvits med för stor hastighet.

Vaktmästaren Hilding Fritiof Bergström, boende i huset n:o 37 S:t Eriksgatan, en trappa upp, och anställd å restaurant Södern, n:o 49 Hornsgatan.

Han hade natten emellan den 30 nästlidne april och den 1 sistlidne maj klockan omkring 1,10 uppehållit sig inne å sagde restaurant vid ytterdörren åt Hornsgatan, därvid han hört en kraftig "skräll" ute på gatan och trott, att det varit sammankörning mellan ett par automobiler. Med anledning häraf hade Bergström öppnat dörren och sett tvänne autmobiler, af hvilka den ena kört Hornsgatan västerut, på vänstra sidan af gatan, och den andra automobilen hade kört åt motsatta hållet eller mot Slussen. Denna senare auto

uade
mobil framförts ungefär midt emellan spårvägsspåren med rätt stor hastighet och svängt in något åt norra sidan af gatan, samt sedermera stannat ett stycke österut på körbanan. När automobilerna kommit undan, hade Bergström märkt en mansperson, som legat på gatan, och då han begifvit sig till platsen, hade han varseblifvit konstapeln Olofsson, som Bergström förut kände, hvilken legat ungefär i södra spårvägsspåret, medvetlös och blodig i ansiktet. Konstapelns hjälm hade legat strax bakom honom eller i det norra spårvägsspåret. Omedelbart därpå hade chauffören på den automobil, som kört västerut och stannat vid n:o 51 Hornsgatan, kommit fram till platsen och yttrat, "det var inte jag, det var den som körde nedåt". Därpå hade en automobil österifrån körts fram till den plats, där konstapeln låg, och då Bergström hört, att glasbitar föllo ned från autmobilen på gatan, hade han förstätt, att det varit denna automobil som vållat olyckan. Konstapeln Brask hade kort därpå kommit till platsen, och hade Olofsson nu af denne med biträde af civila personer lyftats upp i autmobilen och afförts till Maria sjukhus, dit Bergström äfven medföljt. Efter det Olofsson burits in å sjukhusets mottagningsrum och kommit till sans, hade Bergström frågat Olofsson, om han kände igen honom, och hade Olofsson härtill svarat, "ja det är Bergström". Härefter hade Olofsson flyttats in i operationssalen, och hade han då syntts sämre och icke kunnat svara på framställda frågor. Sedan Bergström härefter kommit ut på gatan, hade han sett på den ifrågavarande autmobilen och förmärkt, att högra stänkskärmen framtill var nedböjd, liksom af en stöt och ramen, som håller skyddsglasets framför chauffören, hade varit afbruten och glasrutan sönder. Några blodspår å autmobilen hade Bergström icke förmärkt.

Bergström har vidare uppgifvit, att han icke kunde yttra sig om, huruvida autmobilen, som kört emot konstapeln Olofsson, framdrifvits med för stor hastighet, men tyckte Bergström likväl, att farten varit ganska stark.

Vidare har Bergström förklarat, att den ifrågavarande gatudelen efter halfsläckningen af gatulyktorna är ganska mörk.

Kemigrafen Herbert Friberg, boende i huset n:o 10 Ringvägen, 3 trappor upp.

Han hade natten till den 1 maj klockan strax efter 1 kommit gående Hornsgatan västerut. Då han befunnit sig midtför huset n:o 45 samma gata, hade han fått se tvenne automobiler, af hvilka den ena kört väster och den andra österut, och hade de mötts ungefär vid n:o 74 Hornsgatan. Friberg hade ungefär samtidigt härmed fått se en person, som uppehållit sig i midten på Hornsgatan, hvilken person fallit omkull, och hade Friberg fått den uppfattningen, att personen blifvit klämd mellan automobilerna, enär de kört ganska nära hvarandra. Med anledning häraf hade Friberg gått fram till platsen, och då fått se att det var en poliskonstapel, som var liggande medvetslös på gatan, tvärs öfver körbanan, med högra sidan af kroppen mot marken. Den automobil, som kört västerut, hade stannat strax intill, och hade ett fruntimmer stigit ur automobilen och frågat, om det händt någonting. Chauffören, som kört denna automobil, hade äfven kommit fram och yttrat, "att det var den andra automobilen, som kört på konstapeln." Friberg hade icke varit i tillfälle att närmare iakttaga, huru vid olyckstillfället tillgått, och hade han icke heller sett, med huru stark fart automobilerna framdrifvits.

Biljärdägaren Erik August Larsson, boende n:o 2 Tavastgatan, nedra botten.

Han hade natten till den 1 nästlidne maj klockan omkring 1,10 kommit ut från restaurant Södern, n:o 49 Hornsgatan, i sällskap med tre andra personer, därvid de stannat på trottoaren utanför huset n:o 47 samma gata. Omedelbart härpå hade Larsson sett en automobil, som kommit i riktning från Slussen och kört förbi dem västerut, därvid automobilen framdrifvits till vänster om södra spårvägsspåret. När auto-

mobilen hunnit förbi, hade Larsson hört att det "skramlat" till ute på gatan, hvarför han sett däråt. En annan automobil hade då kommit från andra hållet, och syntes köra ungefär midt i gatan, men styrde därpå något åt vänster, såsom för att komma förbi någonting, hvarefter automobilen stannat i norra spårvägsspåret ungefär 10 à 20 meter från den plats, där han började på att hålla till vänster. När automobilerna kommit förbi hvarandra, hade Larsson märkt ett mörkt föremål på gatan och yttrat till sällskapet, "nu föll någon utaf", och trodde Larsson, att någon af chaufförerna fallit utaf åkdonet och blifvit liggande på gatan. De gingo nu fram till platsen, därvid Larsson fått se att det var en poliskonstapel, som låg tvärs öfver spårvägsspåren, nästan framstupa, med hufvudet på södra spårvägsskenan, till utseendet liflös. Larsson hade härefter antecknat numret på den österut kommande automobilen, hvilken tydligen vållat olyckan. Chauffören å denna automobil, A 989, hade därpå kört fram till platsen, hvarefter den skadade lyftats upp i automobilen och förts därifrån af konstapeln Brask, som tillkommit. Af det läge, där den skadade konstapeln anträffats, hade framgått, att han föreolyckshändelsen varit stående ungefär midt i Hornsgatan, och vid östra sidan af Torkel Knutssonsgatan.

På fråga har äfven Larsson förklaradt, att han icke kunnat iakttaga, med hvilken hastighet automobilen A 989 framdrifvits.

Typografen Frans Oskar Pettersson, boende n:o 61 Brännkyrkagatan, en trappa upp:

Han hade natten till fredagen den 1 sistlidne maj klockan ungefär 1,15 uppehållit sig å Hornsgatan något väster om Timmersmansgatan. Pettersson, som vid olyckstillfallet var vänd österut, hade hört glasbitar klinga mot gatan. Han hade då vänt sig om och sett något föremål ligga på gatan, äfvensom en automobil, hvilken kom väster ifrån, hastigt styras af till vänster åt norra trottoaren, där den stannades af chauffören. Pettersson tyckte, att, när

han först fick se automobilen, den då befunnit sig något söder om gatans midtlinje, men dock något norr om föremålet på gatan, som befanns vara konstapeln Olofsson, hvilken var liggande i södra spårvägsspåret. Avståndet, på hvilket Pettersson befann sig från olycksplatsen, var omkring 100 meter. Pettersson hade icke lagt märke till själfva olyckstillfället utan endast kort efteråt iakttagit, hvad ofvan sagts. Å den ifrågavarande automobilen befanns, utom att skyddsglaset var sönderslaget, äfven ramen, som uppbär nämnda glas, vara skadad på högra sidan.

En automobil hade äfven kommit öster ifrån, som tydligen mött den ofvannämnda bilen i närheten af olycksplatsen, och hade denne förts fram å gatans södra sida, men hade Pettersson ej sett, när automobilerna mötts, och hade den sistnämnda bilen fortsatt Hornsgatan västerut.

Handlanden Bror Karl Lundgren, boende n:r 26 Högbergsgatan n. b.:

Han hade vid tillfället ifråga i sällskap med handelsresanden Frits Gustaf Martin Sandholm kommit gående å Hornsgatans södra trottoar i riktning mot Slussen och befunnit sig utanför huset n:r 45 vid sagda gata, då de mött en automobil, som farit Hornsgatan västerut. Lundgren tyckte, att automobilen hade stark fart, men hade han ej observerat, att densamma hade ovanligt starkt sken ifrån lyktorna. Denna bil hade framförts ganska nära midten af körbanan. Omedelbart efter det bilen farit förbi dem, hade Lundgren fått höra ett klirrande ljud, såsom när glas slås sönder, och hade då Lundgren med sällskap vändt sig om och gått tillbaka, därvid de sett en konstapel liggande på gatan, till utseendet sanslös. En annan automobil hade då varit stående strax intill den plats, där konstapeln låg, men på körbanans norra sida och vänd mot Slussen. Den på gatan liggande konstapeln hade genast blivit upplyftad i sistnämnda bil och i denna förd från platsen. Den förstnämnda bilen hade icke då varit kvar.

Förenämnda handelsresanden Sandholm, som är boende i

huset n:r 45 Hornsgatan 3 tr. hos Lindroth:

Han hade till alla delar iakttagit lika med Lundgren och vitsordade Lundgrens uppgifter i saken.

Konstapeln Olofsson, som vårdats å Maria sjukhus för de vid ifrågavarande tillfälle honom tillfogade skadorna och som för det mesta varit medvetlös, har tillsports i saken, hvarvid Olofsson förklarade, att han icke hade något som helst minne af, huru det tillgått vid tillfället, då han skadats.

Juni
Måndagen den 8 innevarande ~~maj~~ meddelades från 2:dra polisdistriktets station till detektivafdelningen, att konstapeln Olofsson samma dag klockan 8 förmiddagen aflidit å Maria sjukhus.

Med anledning af detta meddelande blef chauffören Selin sistnämnda dag ånyo hörd i saken å detektivstationen, hvarvid Selin vidhöll sina förut hafda uppgifter och förklarade, att han icke hade något vidare att tillägga i saken. Vidare uppgaf Selin, att i han iföljd af ifrågavarande händelse slutat sin anställning såsom droskchaufför, enär han ansåge sådan befattning förenad med stor risk, och att han numera hade tillfällig anställning hos vindragarelaget.

Efter förhöret fick Selin lämna detektivstationen.

Aflidne konstapeln Olofsson var född den 16 juli 1883 i Los socken, Gäfleborgs län, och anställd i polisverkets tjänst sedan den 5 januari 1909. Han var gift sedan omkring ett år tillbaka, och har hustrun, Hedvig Olofsson, född Axén, natten före den 12 innevarande ~~juni~~ födt ett barn.

Den 8 innevarande juni ingafs till Kungl. Poliskammaren rapport med hemställan om obduktion å konstapeln Olofssons lik.

Obduktionen har också verkstälts, men har protokoll däröfver ännu ej inkommit.

Selin har om sig uppgifvit, att han är född den 20 december 1883 i Öster Fernebo socken, Gäfleborgs län, son till arbetskarlen Erik Olsson Selin och dennes hustru Brita, född Ferdén, ogift, kyrkoskrifven i Maria församling härstädes,

boende 79 Blekingegatan hos Lidholm samt anställd med tillfälligt arbete hos Stockholms vindragareämbete. Stockholm som ofvan.

Nils Hassler

Mg

Teckning öfver platsen der konstapeln Olofsson påkörts bifogas.

Karl O. Eklof